

# ‘Volkorenontbijt’ in azc Azelo

Zingen over wereldvrede en gerechtigheid is mooi, maar er daadwerkelijk een steentje aan bijdragen geeft aanzienlijk meer voldoening. Tot die conclusie kwamen de leden van vier Enschedese jongerenkoren, die de bewoners van het asielzoekerscentrum Azelo zaterdagavond trakteerden op een concert. Waarom? ‘Omdat we deze mensen een hart onder de riem willen steken, graag eens buiten de kerk zingen en willen afrekenen met ons softe, alternatieve geitenwollensokkenimago’, legt ‘koorknaap’ Patrick Damhuis uit. De asielzoekers vonden het best. Als blijk van dank trakteerden ze de zeventig zangers en zangeressen zondagmorgen op een internationaal ‘volkorenontbijt’.

Door  
**Rob Wissink**



**H**et staat er echt. Onderaan het zaterdagavondprogramma. ‘Kwart over elf terug naar bezinningscentrum De Zwanenhof en daarna... evalueren!’ Toch wel een béétje soft voor jongeren tussen de zestien en dertig jaar. In de stad begint het dan net gezellig te worden. Toch?

Ik kijk Patrick recht in zijn dikke slaapogen. Het is zondagmorgen kwart over tien. Hij lacht. ‘Het is maar wat je onder evalueren verstaat. Ik geloof dat de meesten er om half vijf in lagen. Heavy hoor.’ Het was de eerste keer dat het jongerenkoor Hogeland, het Binnenstads Jongerenkoor, de Young Session Group Velve en All Together gezamenlijk op tournee waren. Het zingen buiten de kerk beviel prima



**Als blijk van dank voor hun concert schotelden bewoners van het azc Azelo de zeventig zangers en zangeressen van vier Enschedese jongerenkoren een internationaal ontbijt voor.**

FOTO WERNER RAUWERDINK

en het internationale publiek reageerde enthousiast. De koren hadden hun repertoire een beetje aangepast. ‘Niet te veel liederen met God erin’, velduidelijkt Patrick. ‘Godsdienst is een heel gevoelig onderwerp in een asielzoekerscentrum.’ Daarom zongen de jongeren met name populaire wereldhits als Eres Tu, The Rose, Perhaps Love en Heal the World.

Hoogtepunt van de avond was de samenzang met de asielzoekers. Het van oorsprong Afrikaanse lied ‘Jean Harlow’ werd in kleine groepen ingestudeerd. ‘Wat me opviel was dat de mensen hier al zo goed Nederlands spreken. We hadden het programmaboekje vertaald in het Engels, maar dat was achteraf niet nodig geweest.’ Truus Vermeer, agogisch mede-

werkster in het azc, vond het initiatief van de Enschedese koren vooral leuk. ‘Als ik heel eerlijk ben heeft het met integreren niet zoveel te maken. Daarvoor was de groep te groot. De bewoners weten niet zo goed hoe ze daarop moeten reageren. Toch hebben de koorleden ervaren hoe de mensen hier leven en met welke problemen ze kampen. Dat kan nooit kwaad.

Andersom heeft het concert zijn uitwerking op de bewoners gehad. Zingen maakt bij veel bewoners emoties los, maar is ook een manier om gevoelens te uiten. Ik heb hier ooit zes vrouwen meerstemmig a capella horen zingen. Zo verschrikkelijk mooi. De rillingen liepen over mijn rug. Na die ervaring en dit concert denk ik dat de tijd rijp is voor een bewonerskoor’.